

det fremtidige anvendelsesområde for bestemmelsen i særlig grad vil være landsplandirektiver, der båret af landsplanhensyn fastsætter krav til region-, kommune- og lokalplanlægningen.

Til nr. 2 og 3

Ændringsforslagene skal markere, at ministerens bemyndigelse som efter hidtidig praksis alene tænkes udnyttet undtagelsesvis, når væsentlige overordnede interesser tilsiger det.

Til nr. 4

Ændringen skyldes fejlskrift i lovforslaget.

Til nr. 5 og 6

Ændringsforslagene indebærer, at amtsrådets virksomhed i regionplanlægningen for så vidt angår afgrænsningen af byzoner og fordelingen af byvækst ikke ændres.

Til nr. 7

Det praktiske behov for en præcisering af kommunernes lokalplanret og -pligt opstår i de situationer, hvor flere regelsæt regulerer et område. Den ændrede formulering udtrykker derfor, at beføjelsen er knyttet til områderne for dobbeltregulering.

Til nr. 8 og 10

Ændringsforslagene betyder, at der indføres samtidighed for så vidt angår meddelelsen om nødvendige tilladelser efter anden lovgivning, som ikke administreres af kommunalbestyrelsen. Samtidig foreslås således, at eksempelvis amtsrådet skal oplyse om, hvorvidt der eventuelt kræves dispensation fra de bestemmelser i naturfredningslovens beskyttelseslinier, der forvaltes af amtsrådet. Såfremt lokalplanforslaget ikke fremtræder med tilstrækkelig klarhed i spørgsmålet om nødvendigheden af tilladelser efter anden lovgivning, er den pågældende myndighed selvsagt forpligtet til at oplyse, at spørgsmål om dispensation ikke kan afgøres på det foreliggende grundlag, men må afvente me-

re detaljerede oplysninger, herunder detailprojekter.

Til nr. 9

Ændringen er en konsekvens af, at lov om naturbeskyttelse og lov om vandløb, L 75 og L 77, folketingsåret 1990-91 (2. samling), ikke som forudsat kan gennemføres i indeværende folketingssamling. Bonusordningen i planlægningsloven omfatter derfor kun tilladelser efter landzonebestemmelserne inden for lokalplanområder, hvor kommunalbestyrelsen efter de gældende regler i forvejen er zonetlovsmyndighed, jf. § 9, stk. 2, i by- og landzoneloven og § 35, stk. 3, i lovforslaget.

Til nr. 11

Bestemmelsen skaber hjemmel for en succesiv gennemførelse af samtidighedsprincippet i takt med, at der gennemføres særskilt hjemmel hertil i anden lovgivning, der vedrører areal- og bebyggelsesforhold m.v.

Forudsætningerne for, at eksisterende tilladelses- og dispensationsordninger i særlovgivningen kan overføres til lokalplanregulering, er, at der både er hjemmel i planloven til at indsætte bestemmelse herom i lokalplaner, og at særlovgivningen også indeholder speciel hjemmel hertil. Gennem ændringsforslaget om et nyt stk. 7 skabes den nødvendige hjemmel i planloven i form af en bemyndigelse til miljøministeren. Hvis konkrete bonusordninger ønske gennemført, må der tillige skabes hjemmel hertil i den pågældende lovgivning. Bemyndigelsen i ændringsforslaget kan således ikke benyttes, og en bonusordning kan ikke etableres uden forudgående ændring af særlovgivningen.

2. pkt. giver miljøministeren mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen ikke kan dispensere fra bestemmelser i en lokalplan, der indebærer tilladelse eller dispensation fra lovgivning, der administreres af anden myndighed end kommunalbestyrelsen, uden denne myndigheds samtykke, samt bestemmelser om, at myndigheden kan fremsætte indsigelse mod forslag til sådanne planer.